

Везирътъ на нѣкой си султанъ пожелалъ да се разходи изъ царството.

— Колко дни сж ти потребни за това? — попиталъ го султанътъ.

— Четиридесетъ, — отговорилъ везирътъ.

— Добре, — рекълъ султанътъ. — Само че, преди да тръгнешъ, трѣбва да си намѣришъ замѣстникъ.

Везирътъ помислилъ, помислилъ, па казалъ:

— Отъ сина си по-достоенъ замѣстникъ не мога да посоча. Той най-добре познава дѣлата ми.

— Него остави, щомъ е така, — казалъ султанътъ. — Но преди да поеме работата ти, той трѣбва да положи предъ мене единъ малкъ изпитъ безъ думи.

— Какъ тъй безъ думи? — учудилъ се везирътъ.

— Ще видишъ. На изпита ще бждешъ и ти. А сега иди кажи на

синъ си да излѣзе на единъ отъ срещнитъ чардаци. Отъ моя чардакъ ще му задавамъ въпроситъ.

Следъ малко синътъ на везира излѣзълъ на чардака. Излѣзълъ султанътъ на своя чардакъ и далъ знакъ, че почва. После вдигналъ ржка и начерталъ въ въздуха единъ кръгъ.

Синътъ помислилъ малко, и далъ съ ржка знакъ, че пресича кръга.

Султанътъ поклатилъ одобрително глава и посочилъ единия си прѣстъ.

Синътъ посочилъ двата си прѣста.

Султанътъ се усмихналъ и по сочилъ третъ си прѣста.

Синътъ дигналъ юмрукъ и го поклатилъ заканително.

Султанътъ взелъ едно яйце и го посочилъ на сина.

Синътъ влѣзълъ въ кѣщи, взелъ едно парче сирене и го показалъ на султана.